

מ"צ'למופת דרנצרו תיהנה, זה חומר משובח?

לא נבנתה כראוי, ואין מן הדין לבסס עליה הרשעה כה חמורה. בית הדין זיכה את אפי מהעבירה של הספקת סם, והרשיע אותו רק בהחזקת סם. לכן גם הקל בעונשו. מאז חזר אפי לכביש והוא ממשיך ללמד נהגים צבאיים לקח ולתת להם שיעור בהרתעה.

לא כל הנוצץ זהב

אני מכרתי לו שני מטבעות פרנץ יוזף מבריקים, מזהב, טען יסיריון באזוב כאשר נחקר בידי המשטרה. אולם הקונה, חיים רוט, אשר טען שביולי 1981 קנה מבאזוב מטבע פרנץ-יוזף, הביא למשטרה מטבע עמום שאפשר היה להבחין מרחוק כי הוא מזויף.

כפני השופט עמירם פיאלקוב הציגה התביעה מטבע מנחשת עם שרירי ציפוי זהב, והקונה טען כי זה המטבע שקנה ליד הדואר המרכזי בתל-אביב מבאזוב. בעוד שהמזכיר עמד על גירסתו כי הוא מכר מטבע נוצץ מזהב טהור, אותו קנה ברוסיה לפני עלייתו ארצה, כחנות ממשלתית. הוא היה בטוח כי המטבע שמכר היה עשוי מזהב טהור.

המטבע שהראו לי ואשר קיבלתי כמוצג, איננו נראה כמטבע זהב, איש בעולם לא יחשוב כי זהו מטבע זהב, וכל בר-בינה יזהר מיד כי לפניו יוזף ולא מטבע אמיתי, גם ליד לא יתפתה לקנותו כזהב, וצריך שיהיה אדם עיוור לחלוטין או שוטה גמור כדי שאימני כי זהב לפניו, כתב השופט בפסקדינו.

הסניגורית, ליאורה פרנקל, העלתה בפני בית-המשפט את גירסתו של הנאשם שסיפר: "מכרתי לו שני מטבעות מסוג פרנץ יוזף. כל מטבע כזה דומה לשני ולכן אינני יודע אם זה הוא בריוק. המטבעות שאני מכרתי למתלונן, הם הודשים וזה שהראית לי הוא שחור, ולא מזהב."

הוא הסביר כי כאשר עמד עלולת ארצה קנה בעיר ברסט לטובסק מטבעות זהב כחנות ממשלתית ככל רכשו, וכאשר נזקק לכסף בארץ פנה לדואר המרכזי בתל-אביב ושם מכר ממחנה שהביאה התביעה העיד כי אמנם כברטס ניתן לקנות במטבע רוס מטבעות זהב. לפיכך קיבל השופט את גירסת ההגנה וכתב: "לא הוכח כי המטבע שהוצג לפני במשפט כמטבע מזויף הוא אותו מטבע שמכר הנאשם למתלונן, גם אם הוכח כי המטבע שהוצג לפני הוא זה שמכר הנאשם למתלונן, עדיין קיים ספק בלבי אם ידע הנאשם כי הוא מזויף."

מאסר של שלושה חדשים, והמליץ שהעונש ירצה בעבודות-חוזק.

שוטר בספטמבר אסיר באוקטובר

השוטר הצבאי שהוצג בדוגמא ומופת, הורשע על החזקת סם

בגליון במחנה של חודש ספטמבר השנה, פורסמה תמונתו של השוטר הצבאי אפי דרנצרו. הוא נראה שם חבוש קסדה, גוחן על מכונית ורושם ככובד ראש דוח לנהג עבריין. חודשיים אחר-כך הורשע דרנצרו עצמו כבית-הדין צבאי כאשמת החזקת סם, ונידון לשלושה חודשי מאסר בפועל, ושלושה חודשים על תנאי.

באותה כתבה הסביר השוטר מדוע חשוב לשמור על החוק ולנהוג על פי הכללים, והוא אומר: "הדוח שרשמתי פשוט מוזכר שיש כללי תעבורה. מימד התרתעה של הדוח הזה יכול למנוע ממנו תאונה. חבל שאף אחד מרוחות אלה לא היה בעל מימד הרתעה לשוטר הצבאי עצמו. כאשר יהיה במסיבה בתל-אביב, אחרי שעות העבודה, נתפס מחויק חשוי ומשמתם בו."

באותה מסיבה נכח במיקרה שוטר צבאי משוחחר, עדי חכמון, ששימש בעבר סוכן חסוי של מ"צ. במסיבה פגש את אפי ועוד בחור בשם מאיר, שאותם הכיר משירותו הצבאי. בטוב ליבם כמוסיקה, כאשר אפי ומאיר עמרו מחובקים, העביר לו מאיר פיסת חשיש ואמר לו: "תהנה, זה חומר משובח."

חכמון לקח את החשיש ושם אותו בכיסו. למחרת הלך למישרה הצבאית, מסר את החשיש וסיפר את הסיפור. בעיקבות מידע זה נאשם אפי, השוטר לדוגמה, בעבירות של החזקת סם והספקת סם, והורשע בבית-הדין הצבאי המחוזי בעבירות אלה. הוא עירער, וסניגורו שיש גו העלה טענות שונות בפני בית-הדין לערעורים.

אחת הטענות היתה כי מעדות חכמון לא ברור מי באמת מסר לו את החשיש, בעדות אחת מסר העד כי אפי נתן לו הסם למאיר שיעבירו אליו, אך לא היה לו כל הסבר מדוע היה צריך אפי להיעזר במאיר לשם כך, ומדוע לא מסר לו את הסם בעצמו.

בית-הדין לערעורים קיבל את הטענה. "ההרשעה אינה מבוססת אלא על התרשמות אקראית של העד אשר

משפט אדריכל ירות

האדריכל הורשע בעבירות של זיוף מיסמך, קבלת דבר במזרמה, ומסירת תצהיר שקר, ונידון למאסר

לא בכל יום נידון בנו של מפקדה הראשון של מישטרת מחוז תל-אביב למאסר על עבירות מירמה וזיוף. בימים אלה זה קרה.

אברהם זיראב (45), אדריכל מוכשר ואיש חברה תל-אביבי, כן למישטרה נודעת ומכובדת, הואשם בזיוף חותמות על גבי תוכניות בניה.

בשנת 1976 ערך האדריכל זיראב תוכנית בניה לשטח ארמה ביישוב חופית, ליד כפר-יתקין. שטח ארמה זה הוא כבעלות מינהל מקרקעי ישראל, והיה צורך באישור המינהל לתוכניות הבניה על השטח. בגלל סיבות כספיות היה קושי להשיג את הסכמת מינהל מקרקעי ישראל לתוכנית הבניה.

כשנתגלו הקשיים, ברצמבר 1976, נטל זיראב את התוכנית, הלך לבניין המינהל בתל-אביב, בהניחו כי זהו המחוז המתאים לאישור התוכנית, וכנס לחדרה של הגברת רות כהני, נטל במירמה, מעל שולחנה, חותמת אישור, הטביע אותה על התוכנית, וחתם בכתיביו דוגמת חתימה של גברת כהני.

אחרי-כך הומין אצל עושה חותמות חותמת שבה כתוב: "מינהל מקרקעי ישראל, מחוז תל-אביב והמרכז" והטביע גם אותה על התוכנית. את התוכנית שנראתה או כמאושרת על-ידי כל המוסדות הנדרשים, הגיש לוועדה המקומית לתכנון ולבניה. על סמך התוכנית המאושרת ניתן היתר ורישיון-בניה ביום 3.2.77 והוחל בבניה על פי התוכנית.

זוכים מן ההספק. רק בחודשים יוני-יולי 1978, לפני סיום הבניה, התגלה במינהל מקרקעי-ישראל, כי הם מעולם לא נתנו את הסכמתם לבניה. נפתח חקירה והדברים התגלו. אז עשה האדריכל את טעותו האחרונה, והצהיר במיסמך רישמי, כי מסר את התוכנית לאישור לפקידה-המודיעין של המינהל, וכי קיבל אותה בחוזה בדואר. ב-1980, הגישה התובעת הבה נקדימו כתב-אישור מפורט על כל העבירות הללו נגד האדריכל, לבית-המישפט המחוזי בתל-אביב. מאחר שהנאשם לא היה עצור, וכפר באשמה, נתלגלל התיק לתחתית המגירה, והגיע לריון רק השבוע, כמעט ארבע שנים אחרי הגשת כתבי האישור, ושבע שנים מאז ביצוע העבירה.

אין זה התיק היחיד שנרחה לזמן כה רב בבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ומתקדמים למדה הפרקליטות כי כעבור זמן כה רב, אין השופטים ששים לגזור מאסר על הנאשמים, והם זוכים מן ההספק ונידונים לקנסות ולמאסרים על-תנאי בלבד.

על כן רבה היתה הפליאה כפרקליטות, כאשר השופט עמוס זמיר חרג מהשיגרה. הוא שמע את הדאטו באשמה של הנאשם, שמע ערואפי שסיפר על עברו הקרבי של האדריכל ואת טענת הסניגור, עורך-הדין דן רומוב, כי המעשה נעשה בגלל קו אופי ילדותי של הנאשם.

הסניגור סיפר כי שלח את האדריכל לפסיכולוג, כדי שיכיר מהו הגורם להתנהגותו המחרה, ויעזור לו לייצר את אישיותו. התובעת ביקשה מהשופט להתמיר בדיון, דווקא בגלל מעמדו ותפקידו של הנאשם, המחייבים אותו להיות דוגמה. השופט זמיר התעכב אמנם על הזמן הרב שעבר מאז ביצוע העבירה, אך גרס, כי למרות זאת, הוא מוצא שבמיקרה כה חמור יש להטיל מאסר בפועל. הוא הטיל על האדריכל עונש

נחוג במיאמי, פלורידה, יום הולדתו ה-40 של חוליו איג'ל-אסיאס, ומרהפופ הספרדי שמכר עד כה יותר ממאה מיליון תקליטים של

הבלדות הרמוניות שלו בספרדית, צרפתית, איטלקית, גרמנית, פור-טוגונית ויפאנית. איג'לאסיאס, בנו של רופאי-נשים מרדרי, למד מישפטים והיה שוער ריאל מדריד, אך פנה לזימרה אחרי שנפגע בגיל 21 בתאונת-מכונית. מאז הלך מחיל אל חיל ובחווילתו האמריקאית, הבנוייה על אי בקירבת מיאמי (ושעלתה לו שלושה מיליון דולר) אינו חדל מלצטט את מיספרי ההצלחה שלו: ב-15 השנים האחרונות הופיע תצלומו 15 אלף פעמים בשבועונים; מדי שבוע הוא מקבל 5000 מיכתבי מעריצים ועד כה הופיע ב-793 תוכניות טלוויזיה ב-69 ארצות.

נחוג בלאס-אנז'לס, יום הולדתו ה-80 של קארי גרנט, שחקן-הקולנוע יליד בריטניה, בהודעה שאישתו השניה, ברברה, בת ה-31, עומדת ללדת בקרוב. לגראנט בת בשם ג'ניפר, מאשתו הראשונה, ריאן קאנון.

נחוג במאנילה, בירת הפיליפינים, יום הולדתו ה-85 של קארלוס סאנדה רומילו, בנו של לוחם מחתרת פיליפיני (נגד הכיבוש האמריקאי בראשית המאה), עיתונאי וב-1945 בריג' דיר-נג'ראל (תת-אלוף) שבא ארצות-הברית, שהחליט, לרגל יום הולדתו, להתפטר ממשרתו, ואת של שרה-חוקי.

נפטרו במרג'עין, לבנון, בגיל 47, מייג'ור סער ח'אדא, קצין חיל

נחוג במוסקבה, יום הולדתו ה-49 של ג'ר יעקבי, ח"כ המערך יליד כפר-יתקין, שרה-החבורה לשעבר, שהחל את רכבו הציבורי בגיל 25 כעוזר מיוחד לשרה-הקלאות של אותם ימים, משה דיין.

נחוג בטוקיו, יום הולדתו ה-50 של אקיהיטו, יורשה-העצר, היפאני,

ח'אדא ויריד 1200 חייל, שש בנות ועיטור מופת

ומרגמות לבנוני, שקשר את גורלו עם ישראל לפני שמונה שנים ואשר הכריז לפני חמש שנים על רצועתו (בין הליטאני לגבול הצפון) כעל הרפובליקה של לבנון החופשית. לחדא, אב לשש בנות, ומפקד של 1200 חייל, הוענק, בזמנו, על-ידי שרה-ביטחון של אותם ימים, עוז וייצמן, אחד העיטורים הנכבדים ביותר של צה"ל: עיטור המופת.

נפטרו בגיל 86, סארל שאול בן-חיים, בנו של עורך-דין גרמני ותותחן נ"מ של מילחמת-העולם הראשונה, מלחין, מנצח ופסנתרן שעביר את שמו מפראנקבורג, כאשר שלטונת-המנדט נעזו ממנו רישיון-עבודה, ואמרגנו הכטיח לו שעם שם עברי לא תהינה לו בעיות. בן-חיים, שנודע במיוחד בנסיונותיו לסנתז בין מוסיקה אירופית ומזרחית, הורבה להכיר לכינו, לפסנתרו ולצ'לו וקיבל את פרס ישראל בגין נעים זמירות ישראל (קונצ'רטו לתזמורת עם צ'מבלו ובל). לפני 11 שנים, בעת ביקורו בעיר הולדתו מינכן, נרדם על-ידי מכונית וכתוצאה מכך בילה את שארית ימיו, משותק בחצי גופו, בכיסא-גלגלים.

בכתבה על תדאד (פה תהיה קבורתי) שפורסמה בהעולם הזה בשבוע שעבר ואשר ספרה על חייו של המייג'ור במרג'עין 1979, הוזכרו חמש בנות בלבד. בתו הששית נולדה ב-1981.

העלול להיות הקיסר ה-125 בשושלת מישפחתו, בת 2664 השנים, באם אביו הירוויטו בן ה-82, יסיים את כהונתו, הנמשכת זה 57 שנים. אקיהיטו, הנשוי לבתו של טוהן-קמחא אמיי, עוסק, בינתיים, באיכות-העולם-רבות-הדגים, שעליהם פירסם ער עתה 24 מחקרים.

נחוג בהרצליה-הפיתוח, יום הולדתו ה-58 של יצחק מודרי, שר האנרגיה ויריבם הקבוע של כל שנולי בתל-אביב כיצחק מרוביץ. מודרי הוא מהנדס כימי, שהיה בעבר סגן-הנספח הצבאי של צה"ל בלונדון, המושל הצבאי של עזה בימים הראשונים אחרי מילחמת ששת-הימים, מנכ"ל חברת התמריקים רבלון (עובדה שזיכתה אותו בתואר חבר-הכנסת ליפסטיק מפיו של עוז וייצמן) וח"כ הליכוד מאז 1973.

נחוג במוסבה-הפתחה בתל-אביב, יום-הולדתו ה-64 של הנציג (ג'א'אן) קנסטה, בעל הויתרון הפנומנלי, שכשמרכו המסיבה עוגה שעליה יצקו קלפים עשויים סוכר, קנסטה, יליד פולין, שחי רוב ימיו באנגליה, גילה בהודמנות זאת מי הציל אותו, כשהיה איש חיל-האוויר הבריטי בשני בגרמניה במילחמת-העולם: היה זה דן טולקובסקי, לימים מפקד חיל-האוויר, ואו טייס בחיל-האוויר הבריטי, שגילה את קנסטה הבורח מן השבי בדרכי גרמניה, הועיק מטוס קל חילץ אותו.